

ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากส่วนประกอบของต้นปาล์ม น้ำมันของกลุ่มอาชีพในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

Ability to Create Value-added from Part of Oil Palm Tree: A Case Study of Agriculture Groups in Nakhon Si Thammarat Province

ปิยะ เพชรสงค์¹ สุวรรณี โภชากรณ์² สิตวิชญ์ นวลเศรษฐ¹ ภูเด่น แก้วภิบาล¹

ปิยกรณ์ คงศรีทอง³ และ สารภี ทองศรีแก้ว³

Piya Pechsong¹ Suwannee PocharKorn² Sittichai Nuansate¹ Pudon Kaewpibal¹

Piyaporn Khogsitong³ and Sarapee Thongsrikeaw³

วันที่รับบทความ : 16/11/2563

วันแก้ไขบทความ : 28/02/2564

วันตอบรับบทความ : 12/03/2564

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุน ผลตอบแทน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพที่นำเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันไปสร้างมูลค่าเพิ่มในจังหวัดนครศรีธรรมราช เลือกตัวอย่างแบบกึ่งอนันตวิธีได้ตัวอย่าง 62 ราย เป็นผู้เลี้ยงโคขุน 23 ราย ผู้เลี้ยงแพะขุน 14 ราย ผู้เพาะเห็ดฟาง 25 ราย จาก 3 อำเภอโดยใช้แบบสอบถามพบว่า ผู้เลี้ยงโคขุนมีต้นทุนเฉลี่ย 23,882.05 มีรายรับเฉลี่ย 32,126.98 บาท มีผลตอบแทนเฉลี่ย 8,479.93 บาท เมื่อพิจารณาวัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนต่อรายรับสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 635.45 บาทต่อตัว/รุ่น แพะขุนมีต้นทุนเฉลี่ย 3,575.57 บาท มีรายรับเฉลี่ย 3,598.00 บาท มีผลตอบแทนเฉลี่ย 22.43 บาท เมื่อพิจารณาวัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนต่อรายรับ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 382.98 บาทต่อตัว/รุ่น และเพาะเห็ดฟาง มีต้นทุนเฉลี่ย 12,636.00 บาท มีรายรับเฉลี่ย 32,730.00 บาท มีผลตอบแทนเฉลี่ย 20,094.00 บาท เมื่อพิจารณาวัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนต่อรายรับ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 2,614.23 บาท ต่อการเพาะเห็ด/รุ่น วิเคราะห์ SWOT พบว่าทั้ง 3

¹ อาจารย์, คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Lecturer, Faculty of Management Technology Rahamangala University of Technology Srivigaya

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Assistant professor, Faculty of Management Technology Rahamangala University of Technology Srivigaya

³ บุคลากร, คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Personnel, Faculty of Management Technology Rahamangala University of Technology Srivigaya

กลุ่ม ควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการกลุ่มและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานวิชาการเพื่อพัฒนาเทคนิคการผลิต

คำสำคัญ : การสร้างมูลค่าเพิ่ม, ส่วนเหลือจากปาล์มน้ำมัน

Abstract

Objective: Study costs, revenue and SWOT, agriculture groups using part of Oil palm tree for productions in Nakhon si Thammarat Province. Using Snowball Sampling collected 62 cases were categorized beef cattle 23 cases boat meat 14 cases and mushroom production 25 cases from 3 District. It was found out that using as beef cattle feeds had average producing cost of 23,882.05 Thai baht, a revenue average of 32,126.98 baht, a return average of 8, 479, 93 baht, and an added value of 635.45 baht per cow per batch. As for the use as goat meat, it had average producing cost of 3,575.57 baht, a revenue average of 3,598.00 baht, a return average of 22.43 baht, and an added value of 382.98 baht per goat per batch. And for the mushroom productions, they had an average producing cost of 12,636.00 baht, a revenue average of 32,730.00 baht, a return average of 20,094.00 baht, and an added value of 2,614.23 baht per each batch. For the SWOT analysis, it was shown that all 3 agricultural groups should focus on group management, and create cooperation with academic departments to improve production techniques.

Keywords: Value-added, Part of Oil Palm Tree

บทนำ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความร่วมมือกลุ่มอาเซียน(AEC) ที่มีผลบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบในเดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2558 ส่งผลให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในหน่วยผลิตทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตร เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งขององค์กร

การผลิตปาล์มน้ำมันในประเทศไทยเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการเพาะปลูกและแปรรูปอย่างต่อเนื่อง ตามแนวนโยบายพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากพืชซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 เพื่อใช้เป็นส่วนผสมของไบโอดีเซล ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายแหล่งพลังงานทดแทนของประเทศ

ระบบการผลิตปาล์มน้ำมันของไทยเป็นภาคส่วนที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากประเทศมาเลเซียถือได้ว่าเป็นผู้นำทางด้านราคาและปริมาณการผลิตปาล์มของอาเซียนและของโลก ส่วนประเทศไทยเป็นประเทศผู้ยอมรับราคาประกอบกับประเทศไทยได้กำหนดทิศทางปาล์มน้ำมันเป็นพืชพลังงานทดแทน มีการส่งเสริมให้เพาะปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นรวมถึงการวิจัยพันธุ์ปาล์มใหม่ที่ทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มสูงขึ้น โดยผลผลิตปาล์มน้ำมันของไทยทั้งหมดจะถูกส่งต่อเข้าสู่อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม

กระบวนการผลิตปาล์มน้ำมัน ต้องมีการดูแลตั้งแต่กึ่ง เมื่อส่งผลผลิตเข้าสู่อุตสาหกรรมน้ำมันแล้วยังมีส่วนเหลือเป็นทะลายปาล์ม กากปาล์ม นอกเหนือจากทางใบปาล์มและใบปาล์ม ซึ่งถือเป็นหนึ่งในส่วนประกอบของต้นปาล์มน้ำมันเป็นปริมาณมากต่อปี วัสดุดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยทางใบปาล์ม ใบปาล์ม กากปาล์มถูกนำไปใช้เพื่อการเลี้ยงสัตว์ ทะลายปาล์มถูกนำไปใช้ในการเพาะเห็ด หรือการนำไปแปรรูปเป็นสินค้าและบริการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มสร้างรายได้ให้กับประชากรในพื้นที่ (Saengsawong, 2004)

ด้วยเหตุดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงได้ให้ความสนใจศึกษาการมีอยู่ของกลุ่มอาชีพเกษตรกรที่นำเอาส่วนประกอบหรือวัสดุเหลือใช้ของต้นปาล์มน้ำมันทั้งใบปาล์ม ทางใบปาล์ม กากปาล์ม จี้เค็กใช้ในการเลี้ยงโค แพะ ทะลายปาล์มใช้ในการเพาะเห็ด ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มอาชีพเกษตรกรหรือเกษตรกรที่นำเอาส่วนประกอบหรือวัสดุเหลือใช้ของต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ประโยชน์
2. เพื่อศึกษาดัชนีทุนและผลตอบแทนที่ได้จากการนำวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตสินค้าและบริการ
3. เพื่อศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพเกษตรกรที่นำเอาวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ประโยชน์

บททวนวรรณกรรม

ในการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มอาชีพ มีการศึกษาวิจัยหลายพื้นที่ เช่น Tophan (2007) ทำการศึกษาสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตตำบลชัยพฤกษ์ จังหวัดเลย พบว่า มีอาชีพหลักและอาชีพเสริมคือการทำนา เลี้ยงสัตว์ ปลูกผัก มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้ โดยรายจ่ายส่วนใหญ่นำมาใช้เพื่อการบริโภคมากที่สุด น้อยที่สุดคือรายจ่ายเกี่ยวกับ งานสังคม งานบุญ ในส่วนของการผลิตปาล์มน้ำมันระบบการผลิตปาล์มน้ำมันของไทยเป็นภาคส่วนที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากประเทศมาเลเซียถือได้ว่าเป็นผู้นำทางด้านราคาและปริมาณการผลิตปาล์มของอาเซียนและของโลก

ประกอบกับประเทศไทยได้กำหนดทิศทางปาล์มน้ำมันเป็นพืชพลังงานทดแทน มีการส่งเสริมให้เพาะปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นรวมถึงการวิจัยพันธุ์ปาล์มใหม่ที่ทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มสูงขึ้น โดยผลผลิตปาล์มน้ำมันของไทยทั้งหมดจะถูกส่งต่อเข้าสู่อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม กระบวนการผลิตปาล์มน้ำมัน ต้องมีการคัดแต่งกิ่ง ต้องมีการดูแล เมื่อส่งผลผลิตเข้าสู่อุตสาหกรรมน้ำมันแล้ว ยังมีส่วนเหลือ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในส่วนประกอบของต้นปาล์มน้ำมันเป็นปริมาณมากต่อปี เช่น ทะลายปาล์มที่เป็นส่วนเหลือจากการสกัดน้ำมันซึ่งถือเป็นวัสดุส่วนที่เหลือจากต้นปาล์มน้ำมันสามารถนำมาใช้เพาะเห็ดได้ จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องการเพาะเห็ดฟางในโรงเรือนโดยใช้เปลือกถั่วเขียว จี๋ฝ้าย ใสนุ่น และทะลายปาล์มน้ำมัน (Saengsawong, 2004) ใบปาล์มและทางปาล์มยังสามารถนำไปใช้หมักเป็นอาหารหมักสำหรับเลี้ยงแพะเลี้ยงโคได้อีกด้วย (Harnbunchong, Insung, and Aim-oeb, 2006)

แนวคิดทฤษฎีในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

Boonyathitthan (2010) มูลค่าเพิ่ม (Value Added) เกิดจากการแปรสภาพวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ มาเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้น โดยใช้ความสามารถของพนักงานและผู้บริหารทุกคนในองค์กร หรือเป็นความสามารถในการสร้างรายได้ที่มากกว่าต้นทุน Kongsompong (2014) ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การเพิ่มมูลค่าของสินค้า หรือบริการในแต่ละขั้นตอนการผลิตเรื่อยไปจนถึงการจำหน่าย เช่น ไวน์ซึ่งได้จากการแปรรูปของ องุ่นอันเป็นผลผลิตทางการเกษตร ดังตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงการทำให้วัตถุดิบทางการเกษตรมี มูลค่ามากขึ้น การสร้างมูลค่า (Value Creation) การใช้ความได้เปรียบหรือการนำจุดแข็งที่มีอยู่มา สร้างสรรค์ให้กับสินค้าหรือบริการ ส่งผลให้ยากต่อ การลอกเลียนแบบ โดยการมองสินค้าให้เป็น กระบวนการ แล้วพิจารณาว่าในแต่ละกระบวนการนั้น เราสามารถสร้างมูลค่าได้อย่างไร โดยวิธีใด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร

Luanchamroen (2012) การวิเคราะห์ SWOT เป็นหนึ่งในวิธีการที่นำมาใช้เพื่อวิเคราะห์วางแผนกลยุทธ์และการวางแผนเพื่อพัฒนาการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ในอันที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยธุรกิจ การประกอบอาชีพ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและการกำหนดกลยุทธ์ต่อไป โดย S-Strengths คือ จุดแข็งหรือความสามารถในการดำเนินการและบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร W-Weakness คือ จุดอ่อนหรือข้อบกพร่องหรือข้อเสียในการดำเนินการและบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร O-Opportunities คือ โอกาส หรือสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เกื้อหนุนในการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานภายในองค์กร T-Threat คือ อุปสรรค หรือสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เป็นปัญหาหรือเป็นอุปสรรคต่อ การบริหารจัดการหรือการดำเนินงานภายในองค์กรให้มองเห็น

ภาพรวมของการดำเนินการผลิตของกลุ่มเกษตรกรเพื่อนำไปสู่การปรับตัวและการพัฒนาการดำเนินงานภายใต้การใช้จุดแข็งและข้อได้เปรียบจากโอกาส การเอาชนะจุดอ่อนด้วยประโยชน์จากโอกาส การใช้จุดแข็งเลี้ยงอุปสรรค การลดจุดอ่อนและอุปสรรคให้เหลือน้อยที่สุด

สภาพการเลี้ยงโคขุน แพะขุน และการเพาะเห็ด

สภาพการเลี้ยงโคขุน แพะขุนและการเพาะเห็ดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการในการนำวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันเข้าสู่กระบวนการในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการที่จะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและการก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม

สภาพการเลี้ยงโค

กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนในพื้นที่จะทำการเพาะขยายพันธุ์เองหรือหาซื้อลูกวัวหย่านมาแล้วมาทำการเลี้ยงขุนภายใต้การให้คำปรึกษาจากสมาชิกภายในกลุ่ม เลี้ยงโดยวิธีการปล่อยโคให้แพะเล็มหญ้าด้วยการนำไปผูกไว้ในบริเวณสวนปาล์ม หรือบริเวณที่มีหญ้าพอให้โคแพะเล็ม และตัดทางปาล์มในสวนตัวเองหรือไปเก็บทางปาล์มจากสวนที่มีการตัดแต่งมาขายให้กินในช่วงเย็นถึงช่วงกลางคืน บางรายให้กินทางปาล์มย่อยเพียงอย่างเดียว บางรายให้กินผสมกับขี้เค้ก โดยร่วมกันจัดหามาในนามกลุ่มและจัดหามาเองเป็นการส่วนตัวจากโรงงานปาล์ม หรือผสมร่วมกับกากน้ำตาล ในส่วนของเครื่องย่อยทางปาล์มมีการดำเนินการอยู่ 2 รูปแบบคือ จัดหามาใช้ร่วมกันนามกลุ่ม กับจัดหามาส่วนบุคคล โดยมีสมาชิกที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงมาใช้เครื่องย่อยทางปาล์มร่วมกัน และช่วยออกค่าใช้จ่ายในรูปแบบของค่าไฟฟ้ารวมกันไว้เป็นกองกลาง (เพื่อเก็บไว้จ่ายค่าไฟ ค่าซ่อมบำรุง หรือซื้อใหม่เมื่อเครื่องไม่คุ้มค่ากับการซ่อมแซม) ในส่วนของการดูแลเรื่องน้ำสำหรับเลี้ยงสัตว์เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้น้ำร่วมกับครัวเรือนจากระบบประปาหมู่บ้าน ส่วนน้อยใช้ปั้มน้ำระบบไฟฟ้า ระยะเวลาในการเลี้ยงขุนขั้นต่ำประมาณ 3 เดือน ซึ่งสอดคล้องกับ Chauychuwong, Chauychuwong, Liamnimitr, and Klaibanmai, (2009) เกษตรกรผู้เลี้ยงโคพื้นเมืองส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริมร่วมกับการทำนา สวนยางพารา หรือสวนปาล์มน้ำมัน โดยเลี้ยงเฉลี่ยครัวเรือนละ 7-8 ตัววัตถุประสงค์เลี้ยงเพื่อขายในรูปโคเนื้อ บางรายเลี้ยงในรูปโคชน สภาพการเลี้ยงโคในช่วงฤดูแล้ง เกษตรกรปล่อยโคแพะเล็มตามทุ่งนาหรือทุ่งหญ้าสาธารณะ โดยปล่อยรวมกันเป็นฝูงหรือผูกมัดตามสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน ในฤดูฝนช่วงที่น้ำท่วมขัง จะเลี้ยงผูกโคบริเวณที่ดอนและเกี่ยวหญ้ามาให้กิน เกษตรกรส่วนใหญ่นำโคขังคอกในตอนกลางคืน ลักษณะโรงเรือนส่วนใหญ่เป็นแบบชั่วคราว

สภาพการเลี้ยงแพะ

กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุนในพื้นที่ จะทำการเพาะขยายพันธุ์เองหรือซื้อลูกแพะหลังจากลูกแพะหย่านมาทำการเลี้ยงขุนภายใต้การให้คำปรึกษาจากสมาชิกภายในกลุ่ม เลี้ยงโดยการปล่อยให้แพะเล็มหญ้าในสวนปาล์มตอนกลางวันและตัดทางปาล์มในสวนตัวเองหรือไปเก็บทางปาล์มจากสวนที่มีการตัดแต่งมาขายให้กินในช่วงเย็นถึงช่วงกลางคืน บางรายให้กินทางปาล์มย่อยเพียงอย่างเดียว บางรายให้กินผสมกับขี้เค้ก โดยร่วมกันจัดหามาในนามกลุ่มและจัดหามาเองเป็นการส่วนตัวจาก

โรงงานปาล์ม หรือผสมร่วมกับกากน้ำตาล ในส่วนของเครื่องย่อยทางปาล์มมีจัดหามาใช้ส่วนบุคคล และให้สมาชิกที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงมาใช้เครื่องย่อยทางปาล์มร่วมกัน และช่วยออกค่าใช้จ่ายในรูปแบบของค่าไฟฟ้ารวมกันไว้เป็นกองกลาง (เพื่อเก็บไว้จ่ายค่าไฟ ค่าซ่อมบำรุง หรือซื้อใหม่เมื่อเครื่องไม่คุ้มค่ากับการซ่อมแซม) ในส่วนของการดูแลเรื่องน้ำสำหรับเลี้ยงสัตว์เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้น้ำร่วมกับครัวเรือนจากระบบประปาหมู่บ้าน ส่วนน้อยใช้ปั๊มน้ำระบบไฟฟ้า ระยะเวลาในการเลี้ยงขุนขึ้นต่ำประมาณ 4 เดือน ซึ่งสอดคล้องกับ Rattanaporn and Sirirak (2012) สภาพการเลี้ยงและวิธีการตลาดพะเนื่อของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงพะเนื่อในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการเลี้ยงพะเนื่อเป็นอาชีพเสริม มีวัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยงพะเนื่อเพื่อจำหน่าย รูปแบบการเลี้ยงพะเนื่อเป็นกึ่งขังกึ่งปล่อยใช้พื้นที่เลี้ยงพะเนื่อเฉลี่ย 7.71 ไร่

สภาพการเพาะเห็ดฟาง

การเพาะเห็ดฟางจากทะลายปาล์มในพื้นที่ มีขั้นตอน ดังนี้

1.เตรียมวัสดุเพาะ(ทะลายปาล์ม) 5 วันด้วยการรดน้ำกองทะลายปาล์มเพื่อให้อ่อนตัวและลดกลิ่นปาล์มในดอกเห็ด เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้น้ำร่วมกับครัวเรือนจากระบบประปาหมู่บ้าน ส่วนน้อยใช้ปั๊มน้ำระบบไฟฟ้า แล้วนำไปจัดเรียงเป็นแปลงเพาะ โดยทะลายปาล์มน้ำมันที่นำมาใช้ในการเพาะเห็ดจะส่งซื้อผ่านคนขับรถ 6 ล้อบรรทุกผลปาล์มดิบไปส่งโรงงานปาล์มน้ำมัน ให้ดำเนินการจัดส่งมายังพื้นที่ทำการเพาะในราคาเหมาเป็นคันรถ

2.ลงเชื้อเห็ด แล้วทำการคลุมแปลงเพาะ ไว้ 5 วัน โดยไม่ต้องมาเปิดดู โดยเชื้อเห็ดฟาง ส่งมาจากตัวแทนจำหน่าย ซึ่งจะจัดส่งให้ถึงบ้าน

3.หลังจากวันที่ 5 เปิดฝ้ายางคลุมแปลงเพาะวันละ 2 ครั้งครั้งละ เพื่อระบายแก๊ส โดยฝ้ายางคลุมแปลงจัดซื้อผ่านตัวแทนในพื้นที่ดำเนินการจัดหาให้ ส่วนโครงไม้ไผ่มีทั้งจัดทำเองและจ้าง

4.ทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งแรก หลังลงเชื้อเห็ดได้ 10 วัน โดยแรงงานของตัวเกษตรกรเอง และนำไปจำหน่ายยังสถานที่รวมหรือนำไปรวมกันจำหน่ายยังที่ตั้งกลุ่มในพื้นที่ดูแลควบคุมความชื้นของกองเห็ด พร้อมทำการเก็บดอกเห็ดไปจำหน่าย จนกว่าจะหมดหรือได้ดอกเห็ดน้อย

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มเกษตรกร/เกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่นำเอาวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันมาใช้ในทุกกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2557 ถึง เดือน พฤษภาคม 2558 โดยการใช้เทคนิคสโนว์บอล (Snowball Sampling Technique) ในการติดตามสอบถามข้อมูลเพื่อให้ได้ประชากรตัวอย่างที่ดำเนินการจริง เนื่องจากไม่

ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกกลุ่มอาชีพที่มีฐานข้อมูลจากสำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช และหน่วยงานสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจุดเริ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การเลือกตัวอย่างแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) ด้วยการสอบถามข้อมูลจากกลุ่มประชากรในขั้นตอนที่ 1 แล้วทำการติดตามสอบถามข้อมูลจากเกษตรกรต่อเนื่องไปยังกลุ่มเกษตรกรอื่น ๆ จนกว่าไม่มีการแนะนำส่งต่อข้อมูลให้ติดตามสอบถามต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้การสัมภาษณ์ประชากรในกลุ่มที่ 1 และใช้แบบสอบถามในประชากรกลุ่มที่ 2 โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วนดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ 3) ข้อมูลด้านสังคม 4) ข้อมูลด้านต้นทุน รายได้ 5) ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในการผลิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ใช้การนำเสนอข้อมูลความเป็นจริงและการวิเคราะห์ค่าสถิติอย่างง่าย ได้แก่ค่าร้อยละ ความถี่ ประกอบตารางบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ใช้การนำเสนอข้อมูลความเป็นจริงและการวิเคราะห์ค่าสถิติอย่างง่าย ได้แก่ค่าร้อยละ ความถี่ ประกอบตารางบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านสังคม ใช้การนำเสนอข้อมูลความเป็นจริงและการวิเคราะห์ค่าสถิติอย่างง่าย ได้แก่ค่าร้อยละ ความถี่ ประกอบตารางบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านต้นทุน และผลตอบแทน

4.1. ข้อมูลด้านต้นทุนการผลิต ใช้ข้อมูลจากข้อคำตอบในแบบสอบถามมาวิเคราะห์จำแนกเป็นต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปรที่จ่ายจริงและต้นทุนที่ไม่ได้จ่ายจริง นำเสนอในรูปแบบตารางต้นทุนการผลิต จำแนกตามรูปแบบของการนำเอาเศษวัสดุจากต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ

4.2. ข้อมูลด้านรายได้จากการผลิต ใช้ข้อมูลจากข้อคำตอบในแบบสอบถามมานำเสนอในรูปแบบของรายรับเฉลี่ย ประกอบตารางบรรยาย จำแนกตามรูปแบบของการนำเอาเศษวัสดุจากต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ

4.3. ข้อมูลด้านผลตอบแทนจากการผลิต ใช้ข้อมูลจากข้อ 4.1 และ 4.2 มาวิเคราะห์นำเสนอในรูปแบบของผลตอบแทน ประกอบตารางบรรยาย จำแนกตามรูปแบบของการนำเอาเศษวัสดุจากต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ

ตอนที่ 5 ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากส่วนประกอบของต้นปาล์มน้ำมัน โดยการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการใช้วัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมัน จำแนกให้เห็นถึงปริมาณการใช้เป็นร้อยละของผลตอบแทนที่เกิดจากตัววัสดุเหลือใช้ เพื่อพิจารณาให้เห็นถึงความสามารถในการทำให้วัตถุดิบมีมูลค่ามากขึ้น ซึ่งถ้ามีการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิต หรือ กระบวนการผลิตอาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนที่แตกต่างกันออกไป

ตอนที่ 6 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในการผลิต ใช้ข้อมูลความเห็นจากกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตในปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตดังนี้ 1.ด้านผลิตภัณฑ์ 2.ด้านจำนวนผู้ผลิต 3.ด้านปัจจัยที่นำมาใช้ในการผลิต 4.ด้านการจัดจำหน่าย 5.ด้านจำนวนผู้ผลิต 6.ด้านการแข่งขัน 7.การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ มาวิเคราะห์จำแนกสภาพแวดล้อมภายใน(จุดแข็ง จุดอ่อน) และสภาพแวดล้อมภายนอก(โอกาส อุปสรรค) โดยใช้ข้อคำถามความคิดเห็น ส่วนของมาตรวัดความคิดเห็น ใช้การกำหนดค่ามาตรวัดตามแบบลิเคิร์ต (Likert scale) ซึ่งเป็นมาตรวัดชนิดประมาณค่าจากค่าน้อยที่สุดถึงค่ามากที่สุด แบบวัดชนิด 5 ระดับ

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาดังออกเป็น 6 ตอนดังนี้ 1)ข้อมูลทั่วไป 2)ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ 3)ข้อมูลด้านสังคม 4)ข้อมูลด้านต้นทุนและผลตอบแทน 5)ข้อมูลด้านความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม 6)ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากผลการศึกษาพบว่ามีกลุ่มเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเกษตรจังหวัดเพียงกลุ่มเดียวคือกลุ่มผู้ผลิตปาล์มน้ำมันอำเภอสิชล ผลจากการติดตามสอบถามข้อมูลจากเกษตรกรและได้จำแนกตามกิจกรรมที่มีการนำเอาส่วนประกอบของต้นปาล์มน้ำมันไปใช้ประโยชน์ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มใน 3 ด้านด้วยกันคือ เลี้ยงโคขุน เลี้ยงแพะขุน และเพาะเห็ดฟาง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภายใต้เทคนิคการวิจัยแบบสโนว์บอล Snowball Sampling Technique สามารถติดตามสอบถามเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลต่อเนื่องได้ใน 10 ตำบล 3 อำเภอ จำนวน 62 ราย จำแนกเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคขุน จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.10 กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุน จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.58 กลุ่มผู้เพาะเห็ดฟาง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.32

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ในภาพรวมสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนมีรายได้ครัวเรือนสุทธิเฉลี่ยต่อเดือน(จากทุกแหล่งที่มาของรายได้และรายจ่าย) สูงที่สุด 8,699.67 บาท รองลงมา ได้แก่กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุน 5,960.48 บาท และผู้เพาะเห็ดฟางมีรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำที่สุด เดือนละ 5,160.00 บาท

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านสังคม

กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุน นับถือศาสนาพุทธจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 95.60 และนับถือศาสนาอิสลาม 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุน และ กลุ่มผู้เพาะเห็ดฟาง มีการนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถานะทางสังคมในชุมชน กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนมีสถานะเป็นลูกบ้านมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.20 รองลงมามีสถานะเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.00 กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุนมีสถานะเป็นลูกบ้านมากที่สุดจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.30 รองลงมามีสถานะเป็นหัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.60 กลุ่มผู้เพาะเห็ดฟาง มีสถานะเป็นลูกบ้านมากที่สุดจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.00 รองลงมามีสถานะเป็น อสม.ประจำหมู่บ้าน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านต้นทุน และผลตอบแทน

ส่วนของต้นทุนการผลิต พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนมีต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ย 23,882.05 บาทต่อการเลี้ยงวัวขุน 1 ตัว 1 รุ่น (ดังรายละเอียดในตารางที่ 1) เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุนมีต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ย 3,575.57 บาทต่อการเลี้ยงแพะขุน 1 ตัว 1 รุ่น (ดังรายละเอียดในตารางที่ 2) เกษตรกรผู้เพาะเห็ดฟางมีต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ย 12,636.00 บาทต่อการเพาะเห็ด 1 รุ่น (ดังรายละเอียดในตารางที่ 3)

ตารางที่ 1 แสดงต้นทุนการเลี้ยงโคขุนคิดเฉลี่ยต่อตัว 1 ตัว 1 รุ่น

รายการ	ต้นทุนที่เป็นเงินสด (บาทต่อ 1 ตัว 1 รุ่น)	ต้นทุนไม่เป็นเงินสด (บาทต่อ 1ตัว 1รุ่น)	ต้นทุนรวม	
			บาทต่อ1ตัว 1 รุ่น	คิดเป็นร้อยละ
ต้นทุนคงที่				
- ค่าเสื่อมราคาปั้มน้ำ		127.38	127.38	0.53
- ค่าเสื่อมราคาสายยางรดน้ำ		107.62	107.62	0.45
รวมต้นทุนคงที่		235	235	0.98
ต้นทุนผันแปร				
- ค่าลูกวัว	15,222.22		15,222.22	63.74
- จี๊เกลือ	103.28		103.28	0.43
- ใบปาล์ม		1,389.29	1,389.29	5.82
- กากปาล์ม	295.71		295.71	1.24
- กากน้ำตาล	7.43		7.43	0.03
- ค่าไฟฟ้า	160.85		160.85	0.67
- ค่าแรงให้อาหาร		2,954.76	2,954.76	12.37
- ค่าแรงเลี้ยงดู		3,444.05	3,444.05	14.42
- ค่ายารักษาโรค	70.00		70.00	0.30
รวมต้นทุนผันแปร	15,821.34	7,788.10	23,647.05	99.02
รวมทั้งหมด	15,821.34	8,023.10	23,882.05	
คิดเป็นร้อยละ	67.39	33.28		100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 2 แสดงต้นทุนการเลี้ยงแพะขุนคิดเฉลี่ยต่อตัว 1 ตัว 1 รุ่น

รายการ	ต้นทุนที่เป็นเงินสด (บาท)	ต้นทุนไม่เป็นเงินสด(บาท)	ต้นทุนรวม	
			บาทต่อ 1 ตัว 1 รุ่น	คิดเป็นร้อยละ
ต้นทุนคงที่				
- ค่าเสื่อมราคาปั้มน้ำ		0.88	0.88	0.03
- ค่าเสื่อมราคาสายยางรดน้ำ		0.73	0.73	0.02
รวมต้นทุนคงที่		1.61	1.61	0.05
ต้นทุนผันแปร				
- ค่าลูกแพะ	2,069.17		2,069.17	57.87
- ขี้เถ้า	27.95		27.95	0.78
- ใบปาล์ม		193.42	193.42	5.41
- กากปาล์ม	335.41		335.41	9.38
- กากน้ำตาล	2.26		2.26	0.06
- ค่าไฟฟ้า	2.52		2.52	0.07
- ค่าแรงให้อาหาร		343.98	343.98	9.62
- ค่าแรงเลี้ยงดู		569.55	569.55	15.93
- ค่ารักษาโรค		29.70	29.70	0.83
รวมต้นทุนผันแปร	2,437.31	1,136.65	3,573.96	99.95
รวมทั้งหมด	2,437.31	1,138.26	3,575.57	
คิดเป็นร้อยละ	68.17	31.83		100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 3 แสดงต้นทุนการเพาะเห็ดฟางคิดเฉลี่ยต่อการเพาะเห็ด 1 รุ่น

รายการ	ต้นทุนที่เป็นเงินสด	ต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด	ต้นทุนรวม	
	(บาท)	(บาท)	บาท ต่อ รุ่น	คิดเป็นร้อยละ
ต้นทุนคงที่				
- ปั้มน้ำ		7.60	7.60	0.06
- สายยางรดน้ำ		264.00	264.00	2.09
รวมต้นทุนคงที่		271.60	271.60	2.15
ต้นทุนผันแปร				
- ทะลายปาล์ม	1,644.00		1,644.00	13.01
- ฝ้ายพลาสติก	555.20		555.20	4.39
- อาหารเสริม	1,176.00		1,176.00	9.31
- สอร์โมน	40.00		40.00	0.32
- ค่าไฟฟ้า	76.00		76.00	0.6
- ค่าก้อนเชื้อเห็ด	1,712.80		1,712.80	13.55
- ค่าโครงไม้ไผ่		650.40	650.40	5.15

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ต้นทุนที่เป็นเงินสด	ต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด	ต้นทุนรวม	
	(บาท)	(บาท)	บาท ต่อ รุ่น	คิดเป็นร้อยละ
- ค่าแรงเตรียมแปลงเพาะ		615.00	615.00	4.87
- ค่าแรงดูแลแปลงเพาะ		2,340.00	2,340.00	18.52
- ค่าแรงเก็บเกี่ยว		3,555.00	3,555.00	28.13
- รวมต้นทุนผันแปร	5,204.00	7,160.40	12,364.40	97.85
รวมทั้งหมด	5,204.00	7,432.00	12,636.00	
คิดเป็นร้อยละ	41.18	58.82		100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ส่วนของผลตอบแทน พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนมีผลตอบแทนเฉลี่ย 8,479.93 บาทต่อการเลี้ยงวัวขุน 1 ตัว 1 รุ่น เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุนมีผลตอบแทนเฉลี่ย 22.43 บาทต่อการเลี้ยงแพะขุน 1 ตัว 1 รุ่น เกษตรกรผู้เพาะเห็ดฟางมีผลตอบแทนเฉลี่ย 20,094.00 บาทต่อการเพาะเห็ด 1 รุ่น เมื่อพิจารณาผลตอบแทนเหนือต้นทุนที่จ่ายจริง พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนมีผลตอบแทนเฉลี่ย 16,268.03 บาทต่อการเลี้ยงวัวขุน 1 ตัว 1 รุ่น เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุนมีผลตอบแทนเฉลี่ย 3,160.69 บาทต่อการเลี้ยงแพะขุน 1 ตัว 1 รุ่น เกษตรกรผู้เพาะเห็ดฟางมีผลตอบแทนเฉลี่ย 27,526.00 บาทต่อการเพาะเห็ด 1 รุ่น ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงต้นทุน รายรับ ผลตอบแทนการผลิตโดยเฉลี่ย และเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

รายการ	ผลตอบแทนที่กลุ่มเกษตรกรได้รับ								
	กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุน (บาท)			กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุน (บาท)			กลุ่มผู้เพาะเห็ดฟาง (บาท)		
	เป็นเงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	เป็นเงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม	เป็นเงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ต้นทุนผันแปร	15,858.95	7,788.10	23,647.05	2,437.31	1,136.65	3,573.96	5,204.00	7,432.00	12,364.40
ต้นทุนคงที่	0	235	235	0	1.61	1.61	0	271.60	271.60
ต้นทุนรวม			23,882.05			3,575.57			12,636.00
รายรับ			32,126.98			3,598.00			32,730.00
ผลตอบแทน			8,479.93			22.43			20,094.00
ผลตอบแทนเหนือต้นทุนที่เป็นเงินสด			16,268.03			3,160.69			27,526.00
ผลตอบแทนเหนือต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด			24,103.88			2,459.74			25,026.40
ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม									
จากส่วนประกอบของต้นทุนปาล์มน้ำมัน			635.45			328.98			2,614.23
จากการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนที่ใช้									

ที่มา : จากการคำนวณ

ตอนที่ 5 ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มเมื่อคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่เกิดจากตัววัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนการผลิตที่เกิดจากการใช้วัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันต่อรายรับที่ได้จากการจำหน่ายผลผลิต พบว่า กลุ่มผู้เพาะเห็ดฟาง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากส่วนประกอบของต้นปาล์มน้ำมันเฉลี่ย 2,614.23 บาท ต่อการเพาะเห็ด 1 รุ่น กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนเฉลี่ย 635.45 บาทต่อ 1 ตัว รุ่น กลุ่มผู้เลี้ยงแพะขุน 328.98 บาทต่อ 1 ตัว 1 รุ่น

ตอนที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อม

ผลการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มเกษตรกร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทำการเลี้ยงโคขุนมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์โคขุน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทำการเลี้ยงแพะขุนมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านจำนวนผู้ผลิตแพะขุน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทำการเพาะเห็ดฟางมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์เห็ดฟาง

เมื่อนำมาใช้วิเคราะห์ SWOT และ Throw Matrix กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 5) ควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาดังนี้

- 1) กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการผลิต เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม
- 2) กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสมาชิก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของตลาดอย่างกว้างขวาง
- 3) กลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม เพื่อให้ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยต่อหน่วยลดลง และเพิ่มอำนาจต่อรองในการจัดจำหน่ายให้ได้ราคาโดยเฉลี่ยต่อหน่วยที่สูงขึ้น
- 4) กลยุทธ์การทำความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มเกษตรกรอื่นที่ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน

วิเคราะห์ SWOT และ Throw Matrix กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 6) ควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาดังนี้

- 1) กลยุทธ์การทำความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มเกษตรกรอื่นที่ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตให้แก่กัน รวมถึงการเพิ่มอำนาจต่อรองในการจัดหาปัจจัยการผลิต หรือ การจัดจำหน่าย
- 2) กลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม เพื่อให้ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยต่อหน่วยลดลง และเพิ่มอำนาจต่อรองในการจัดจำหน่ายให้ได้ราคาโดยเฉลี่ยต่อหน่วยที่สูงขึ้น
- 3) กลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดจากแพะมีชีวิตที่สอดคล้องกับอุปสงค์ของตลาด เพื่อให้สามารถจัดจำหน่ายแพะขุนได้ตลอดทั้งปี
- 4) กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสมาชิก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของตลาดอย่างกว้างขวาง

วิเคราะห์ SWOT และ Throw Matrix กลุ่มเกษตรกรผู้เพาะเห็ดฟาง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 7) ควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาดังนี้

- 1) กลยุทธ์ขยายกำลังการผลิตให้มากขึ้น
- 2) กลยุทธ์การสร้างร่วมมือกับหน่วยงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดจากเห็ดฟางที่สอดคล้องกับอุปสงค์ของตลาด หรือให้สามารถเก็บรักษาได้นานขึ้น
- 3) กลยุทธ์การสร้างเสริมเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม
- 4) กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสมาชิก

ตารางที่ 5 แสดง Throw Matrix ของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุน

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง(s)	จุดอ่อน(w)
ปัจจัยภายนอก	S1.ผลผลิตมีคุณภาพดี ใหม่ สด สะอาด S2.มีการร่วมกลุ่มเพื่อการผลิต S3.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการผลิต S4.ปัจจัยการผลิตหาได้ง่ายในพื้นที่ และมีราคาถูก S5.มีกลุ่มช่วยเหลือให้คำปรึกษาในกระบวนการผลิต S6.ผู้ผลิตสามารถตั้งราคาเองได้ S7.มีการจัดแบ่งคุณภาพของผลผลิตก่อนจำหน่าย	W1.ผลผลิตมีหลายขนาดให้เลือกน้อย W2.การดำเนินการของกลุ่มในการจัดหาปัจจัยการผลิตยังขาดประสิทธิภาพ W3.การดำเนินการของกลุ่มในการจัดจำหน่ายผลผลิตไม่ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
โอกาส(o) O1.หาสินค้าอื่นทดแทนได้ยาก O2.เป็นที่ต้องการของตลาด O3.มีผู้ผลิตน้อย O4.ไม่มีการแข่งขันด้านราคาจำหน่าย O5.ผู้ผลิตแต่ละรายมีความสามารถไม่เท่าเทียมกัน	กลยุทธ์ SO ใช้จุดแข็งและข้อได้เปรียบจากโอกาส -ใช้กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการผลิต (S1, S2, S5, O1, O2,O3,O4, O5)	กลยุทธ์ WO เอาชนะจุดอ่อนด้วยประโยชน์จากโอกาส -ใช้กลยุทธ์การสร้างเสริมเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม (W2, W3, O1, O2,O3,O4, O5)
อุปสรรค(T) T1.ผู้ผลิตรายอื่นสามารถเข้ามาทำการผลิตได้ง่าย สะดวก T2.ตลาดมีผู้รับซื้อผลผลิตน้อย T3.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนน้อยทั้งด้านปัจจัยการผลิต การตลาด องค์ความรู้ และการเข้ามาดูแล	กลยุทธ์ ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค -ใช้กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ (S1, S7, T1, T2)	กลยุทธ์ WT ลดจุดอ่อนและอุปสรรคให้เหลือน้อยที่สุด -ใช้กลยุทธ์การทำความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มเกษตรกรอื่นที่ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน (W2, W3, T1, T2)

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 6 แสดง Throw Matrix ของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะขุน

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง(s) S1.ผลผลิตมีคุณภาพดี ใหม่ สด สะอาด S2.ผลผลิตมีหลายขนาดให้เลือกตามความต้องการ S3.มีการร่วมกลุ่มเพื่อการผลิต S4.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการผลิต S5.ปัจจัยการผลิตหาได้ง่ายในพื้นที่ และมีราคาถูก S6.มีผู้ดูแลให้คำปรึกษาในกระบวนการผลิต	จุดอ่อน(w) W1.การดำเนินการของกลุ่มในการจัดหาปัจจัยการผลิตยังขาดประสิทธิภาพ W2.การดำเนินการของกลุ่มในการจัดจำหน่ายผลผลิตไม่ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ W3.ผู้ผลิตไม่สามารถกำหนดราคาสินค้าเองได้ W4.ไม่มีการจัดแบ่งคุณภาพของผลผลิตก่อนจำหน่าย
โอกาส(o) O1.หาสินค้าอื่นแทนได้ยาก	กลยุทธ์ SO ใช้จุดแข็งและข้อได้เปรียบจากโอกาส -กลยุทธ์การทำงานร่วมมือกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มเกษตรกรอื่นที่ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน (S1, S2, S3, S4, O1)	กลยุทธ์ WO เอาชนะจุดอ่อนด้วยประโยชน์จากโอกาส -กลยุทธ์ในการสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม (W1, W2, W4, O1)
อุปสรรค(T) T1.มีผู้ผลิตจำนวนมาก T2.ผลผลิตที่ได้เป็นที่ต้องการของตลาดกลุ่มเล็ก T3.ผู้ผลิตรายอื่นสามารถเข้ามาทำการผลิตได้ง่าย สะดวก T4.ตลาดมีความต้องการซื้อเพียงบางช่วงเวลาหรือตามเทศกาล T5.ผู้รับซื้อผลผลิตมีน้อย T6.การผลิตทำได้ง่าย และผู้ผลิตมีความสามารถเท่าเทียมกัน T7.มีการแข่งขันด้านราคาจำหน่ายสูง T8.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนน้อยทั้งด้านปัจจัยการผลิต การตลาด องค์ความรู้ และการเข้ามาดูแล	กลยุทธ์ ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค -กลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดจากแพะมีชีวิตที่สอดคล้องกับอุปสงค์ของตลาด (S1, S2, S3, S4, T2, T4, T5, T7)	กลยุทธ์ WT ลดจุดอ่อนและอุปสรรคให้เหลือน้อยที่สุด -กลยุทธ์สร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ (W4, T6)

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 7 แสดง Throw Matrix ของกลุ่มเกษตรกรผู้เพาะเห็ดฟาง

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง(s) S1.ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพดี ใหม่ สด สะอาด S2.ผลผลิตที่ได้มีหลายขนาดให้เลือก S3.มีการร่วมกลุ่มเพื่อการผลิต S4.ปัจจัยการผลิตหาได้ง่ายในพื้นที่ และมี ราคาถูก S5.การดำเนินการของกลุ่มในการจัด จำหน่ายมีประสิทธิภาพ	จุดอ่อน(w) W1.การดำเนินการของกลุ่มในการ จัดหาปัจจัยการผลิตยังขาด ประสิทธิภาพ W2.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการ ผลิตระหว่างกลุ่มเพียงเล็กน้อย W3.ไม่มีผู้ดูแลให้คำปรึกษาใน กระบวนการผลิต W4.ผู้ผลิตไม่สามารถกำหนดราคา จำหน่ายได้ W5.การจัดแบ่งคุณภาพของผลผลิต ก่อนจำหน่ายเพียงเล็กน้อย
โอกาส(o) O1.ผลผลิตที่ได้เป็นที่ต้องการของตลาด O2.มีตลาดรับซื้อตลอดเวลา O3.ไม่มีการแข่งขันด้านราคาจำหน่าย	กลยุทธ์ SO ใช้จุดแข็งและข้อได้เปรียบจาก โอกาส -กลยุทธ์ขยายกำลังการผลิตให้มากขึ้น (S1, S2, S3, O1, O2, O3)	กลยุทธ์ WO เอาชนะจุดอ่อนด้วย ประโยชน์จากโอกาส -การสร้างเสริมเข้มแข็งในการบริหาร จัดการกลุ่ม (W1, W2, W3, W4, W5, O1, O2)
อุปสรรค (T) T1.ผลผลิตที่ได้หาสินค้าอื่นทดแทนได้ T2.มีผู้ผลิตเป็นจำนวนมาก T3.ผู้รับซื้อผลผลิตมีน้อย T4.ผู้ผลิตแต่ละรายมีความสามารถด้าน การผลิตเท่าเทียมกัน T5.ผู้ผลิตรายอื่นสามารถเข้ามาทำการ ผลิตได้ง่าย สะดวก T6.ขาดการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต จากหน่วยงานภาครัฐ T7.ขาดการสนับสนุนด้านการตลาดจาก หน่วยงานภาครัฐ T8.ขาดการสนับสนุนด้านองค์ความรู้ จากหน่วยงานภาครัฐ T9.หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลไม่ ต่อเนื่อง	กลยุทธ์ ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค -กลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดจาก เห็ดฟางที่สอดคล้องกับอุปสงค์ของตลาด (S1, S2, S3, T1, T2, T3)	กลยุทธ์ WT ลดจุดอ่อนและอุปสรรค ให้เหลือน้อยที่สุด -กลยุทธ์สร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ (W1, W2, W3, W4, W5, T1, T2)

ที่มา : จากการวิเคราะห์

สรุปและการอภิปรายผล

อภิปรายผล

การนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในจังหวัด นครศรีธรรมราชซึ่งถือได้ว่าเป็นพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันแหล่งใหม่ที่มีพื้นที่สวนปาล์มที่ให้ ผลผลิตน้อยกว่าพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต เกษตรกรมีระดับรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าระดับค่าแรง ขั้นต่ำต่อเดือน เกษตรกรมีรายได้หลักจากการเลี้ยงสัตว์ การทำสวนยางพารา การเพาะเห็ดฟาง สวน ปาล์มน้ำมันและมีรายได้มากกว่ารายจ่าย รายจ่ายส่วนใหญ่ถูกใช้ไปกับการอุปโภคบริโภคใน ครัวเรือน สอดรับกับ Tophan (2007) ที่ทำการศึกษาสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตตำบล ชัยพฤกษ์ จังหวัดเลย

ด้านต้นทุนและผลตอบแทนในการดำเนินการผลิตโดยนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์ม น้ำมันมาใช้ในการเลี้ยงโคขุน แพะขุนและเพาะเห็ดฟาง โดยเกษตรกรใช้องค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอด ต่อกันมา เมื่อพิจารณาความสามารถในการนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันมาสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนต่อรายรับ พบว่าผู้เลี้ยงโคขุนสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 635.45 บาทต่อ/ตัว/รุ่น ผู้เลี้ยงแพะขุนสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 382.98 บาทต่อ/ตัว/รุ่น ผู้เพาะเห็ดฟาง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย 2,614.23 บาท ต่อการเพาะเห็ด/รุ่น

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมประกอบด้วยข้อมูลและข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของ กลุ่มเกษตรกรที่นำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันมาใช้ในการเลี้ยงโคขุน แพะขุนและการ เพาะเห็ดฟางนั้น ผู้ผลิตรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่าย ผลผลิตที่ได้ไม่มีความแตกต่างกัน มีผู้ผลิต จำนวนมาก เก็บผลผลิตไว้ได้ไม่นานในส่วนของการเห็ดฟาง สำหรับโคขุน และแพะขุนถ้าเลี้ยงไว้นาน พ้อค่าก็ไม่อยากรับซื้อ เนื่องจากตลาดเป็นของผู้ซื้อ เมื่อพิจารณา จุด แข็ง จุดอ่อน โอกาส พบว่า ด้าน จุดแข็งในภาพรวมคือ วัสดุการผลิตสามารถหาได้ง่ายในพื้นที่ มีราคาถูก ผลผลิตที่ได้มี คุณภาพดี ใหม่ สด สะอาด มีให้เลือกหลากหลายขนาด และมีการรวมกลุ่มกันเพื่อขายและ แลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิต ด้านจุดอ่อนในภาพรวมคือ การดำเนินงานในรูปแบบกลุ่มยังขาดประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการจัดหา ปัจจัยการผลิต และการจัดจำหน่าย ด้านโอกาสในภาพรวมคือ ผลผลิตที่ได้เป็นที่ต้องการของตลาด อุปสรรคในภาพรวมคือ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดเป็นตลาดของผู้ซื้อ การผลิตสามารถทำได้ง่าย มี ผู้ผลิตมี ศักยภาพที่ใกล้เคียงกัน

สรุปผล

1. ผลการศึกษาสภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มอาชีพเกษตรกร พบว่ามีการ นำเอาวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันไปใช้ในการเลี้ยงโคขุน แพะขุน และเพาะเห็ดฟาง โดยเกษตรกร ส่วนใหญ่มีสถานะทางสังคมเป็นลูกบ้าน
2. ผลการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทน พบว่า มีการนำวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันไปใช้ เพื่อการเลี้ยงโคขุน มีต้นทุน 23,882.05 บาท/ตัว/รุ่น มีรายรับ 32,126.98 บาท/ตัว/รุ่น และมี

ผลตอบแทน 8,479.93 บาท/ตัว/รุ่น เมื่อคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่เกิดจากตัววัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนการผลิตต่อรายรับที่ได้จากการจำหน่ายผลผลิต พบว่ามีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม 635.45 บาท/ตัว/รุ่น การเลี้ยงแพะขุนมีต้นทุน 3,575.57 บาท/ตัว/รุ่น มีรายรับ 3,598.00 บาท/ตัว/รุ่น และมีผลตอบแทน 22.43 บาท/ตัว/รุ่น เมื่อคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่เกิดจากตัววัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนการผลิตต่อรายรับที่ได้จากการจำหน่ายผลผลิต พบว่ามีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม 382.98 บาท/ตัว/รุ่น การเพาะเห็ดฟาง 12,636.00 บาท/รุ่น มีรายรับ 32,730.00 บาท/รุ่น และมีผลตอบแทน 20,094.00 บาทต่อรุ่น เมื่อคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่เกิดจากตัววัสดุเหลือใช้ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุนการผลิตต่อรายรับที่ได้จากการจำหน่ายผลผลิต พบว่ามีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม 2,614.23 บาท/รุ่น

3. ผลการศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันมาผลิตสินค้าและบริการของกลุ่มอาชีพเกษตรกร เมื่อนำมาใช้วิเคราะห์ SWOT และ Throw Matrix กลุ่มเกษตรกรควรมีการกำหนดกลยุทธ์

3.1 กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการผลิต เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม

3.2 กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสมาชิก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของตลาดอย่างกว้างขวาง

3.3 กลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่ม เพื่อให้ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยต่อหน่วยลดลง และเพิ่มอำนาจต่อรองในการจัดจำหน่ายให้ได้ราคาโดยเฉลี่ยต่อหน่วยที่สูงขึ้น

3.4 กลยุทธ์การทำความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นหรือกลุ่มเกษตรกรอื่นที่ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่าพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นพื้นที่เพาะปลูกปาล์มใหม่ ยังมีศักยภาพในการนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากต้นปาล์มน้ำมันมาสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการสร้างรายได้เสริมให้แก่เกษตรกรจากจุดแข็งที่มีวัสดุการผลิตที่สามารถหาได้ง่ายในพื้นที่ มีราคา ถูก ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพดี ใหม่ สด สะอาด มีให้เลือกหลากหลายขนาด และมีการรวมกลุ่มกันเพื่อจำหน่ายและแลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิต รวมถึงเป็นการช่วยลดการเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากภาคเกษตรและออกจากท้องถิ่นได้อีกทางหนึ่งด้วยการเพิ่มอุปสงค์ให้กับผลิตภัณฑ์ และลดอุปทานการจำหน่ายผลผลิตในรูปของโคมีชีวิต แพะมีชีวิตและเห็ดฟางสด ได้ดังนี้

1. จัดให้การอบรมการบริหารจัดการกลุ่มอย่างเป็นระบบและเข้มแข็ง
2. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่ม หรือ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปในพื้นที่และจัดให้มีการฝึกอบรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ในพื้นที่ เช่น

2.1.ผลิตภัณฑ์ที่สามารถดำเนินการในรูปแบบของกลุ่มเกษตรกร อาทิ เนื้อโคทูบ เนื้อโคแดงเดียว เนื้อโคสวรรค์ เนื้อแพะทูบ เนื้อแพะแดงเดียว เนื้อแพะสวรรค์ เห็ดฟางทอด อบแห้ง เห็ดฟางกระป๋อง กะปิเห็ดฟาง เพื่อเพิ่มมูลค่า เก็บรักษาได้นาน

2.2.ผลิตภัณฑ์ที่สามารถดำเนินการในรูปแบบอุตสาหกรรมขนาดกลาง อาทิ ไข่กรอกจาก เนื้อโค เนื้อแพะ ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง น้ำปลาหรือน้ำซอสเห็ดฟาง

2.3. การส่งเสริมให้มีโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็ก ที่ถูกต้องตามกฎหมายและหลักศาสนาอิสลามในพื้นที่ เพื่อรองรับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ตามข้อ 2.1. และ 2.2.

2.4. ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปในพื้นที่ให้เป็นหนึ่งในของฝากประจำอำเภอหรือจังหวัดที่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผ่านทางต้องซื้อ เพื่อเพิ่มอุปสงค์ให้กับผลิตภัณฑ์

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

ด้วยความจำกัดของฐานข้อมูลแรกเริ่มและกลุ่มอาชีพเกษตรกร/เกษตรกรในพื้นที่มีการดำเนินการผลิตที่ขาดการเชื่อมโยงกันในรูปแบบของเครือข่าย เมื่อคณะผู้วิจัยใช้เทคนิควิจัยแบบก้นหิมะในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ก่อให้เกิดการขาดช่วงของการแนะนำส่งต่อ เป็นผลให้เกิดความจำกัดของจำนวนประชากรตัวอย่างที่จัดเก็บได้เพียง 3 อำเภอจากทั้งหมด 23 อำเภอที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมุ่งเน้น

1. การศึกษาและทำแผนที่ศักยภาพในการผลิตและการแปรรูป ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ แปรรูปจากเนื้อโค เนื้อแพะ เห็ดฟาง ในประเทศ เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของอุปสงค์ อุปทานของการผลิตทั้งระบบ

2. การศึกษาความต้องการบริโภคและช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป จากเนื้อโค เนื้อแพะ เห็ดฟาง ในประเทศ

3. ศึกษาความต้องการบริโภคและช่องทางการส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อโค เนื้อแพะ เห็ดฟางไปยังตลาดต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- Boonyathitthan, E. (2010). *EVM economic value management*. SE-EDUCATION Public Company Limited.
- Chauchuwong, N. Chauchuwong, R. Liamnimitr, S. & Klaibamai, S. (2009). *Native Beef Cattle Production System and Market Opportunity : Case Study at Nakhon Si Thammarat and Suratthani Province*. Thailand Science Research and Innovation.
- Harnbunchong, A. Insung, O. & Aim-oeb, J. (2006). *Development of Forage Source from Oil Palm Fronds for Goats Feed*. Kasetsart University Research and Development Institute.
- Kongsompong, S. (2014). *The summary report of Learning Activities for Government Administrators in value creation course from upstream to downstream*. Retrieved from http://sesc.ocsc.go.th/filemanager/userfiles/uploads/Know57/OCSC_Value_Chain_28042014.pdf.
- Luanchamroen, S. (2012). *BM603 MARKETING MANAGEMENT*. Retrieved from [http://old-book.ru.ac.th/e-book/b/BM603\(55\)/BM603.pdf](http://old-book.ru.ac.th/e-book/b/BM603(55)/BM603.pdf)
- Rattanaporn, B. & Sirirak, S. (2012). *The Goat Raising and Marketing Channel by Communication enterprises Network in Nakhon Sritammarat Province 2012*. Nakhonsrithammarat Provincial Livestock Development Office.
- Saengsawong, G. (2004). *Straw mushroom (volvariella volvaceae) indoor cultivation by using the green bean waste, cotton waste, white silk cotton waste and empty fruits bunches of oil palm*. Research report. Faculty of Agricultural Technology, Valaya Alongkorn Rajabhat University.
- Tophan, W. (2007). *A Study of Economics In Chaipayruk Sub-District. Loei Province*. Faculty of Management Science. Loei Rajabhat University.

